

Arhim. Vaslios Bacoianis: Credința în Dumnezeu face parte din A.D.N.-ul tuturor oamenilor

Lumea de astăzi nu ne mai oferă o viață liniștită și lungă. Neliniștea și toate celelalte suferințe, amenințările naturii („efectul de seră”, incendiile, inundațiile), războaiele, mijloacele de informare în masă ridică o furtună în sufletele noastre. Feluritele boli, accidentele de circulație, morțile năprasnice etc. ne duc cu gândul destul de mult în lumea cealaltă, pe care semenii noștri n-o bănuiesc. Și în acest fel viața noastră devine un iad! Trebuie însă să avem curaj, căci și în acest iad putem să aflăm Raiul și să fim fericiți! Este de ajuns doar să găsim cheia (pentru că există și o cheie falsă) care ne va deschide poarta Raiului pământesc.

Oricât ni s-ar părea de stingher (pentru că nu avem trăirile respective), cheia potrivită care ne deschide poarta fericirii este ținerea poruncilor lui Dumnezeu. Creatorul Însuși ne grăiește: „Fiul Meu, nu uita învățătura Mea și inima ta să păzească sfaturile Mele. Căci lungime de zile și ani de viață și propășire și se vor adăuga.” Și fiiți încredințați în Dumnezeu nu grăiește minciuni! Și încredințați-vă în acest lucru. De fiecare dată specialiștii scot la lumină „elemente” care demonstrează că influențăm pozitiv „poruncile” Bisericii noastre: postirea, rugăciunea, iubirea, iertarea și celelalte, sănătatea psihosomatică a omului. [...]

Renumitul cercetător american Francis S. Collins – care s-a preocupat ca nimeni altul de A.D.N.-ul uman – ne confirmă că și credința în Dumnezeu (sentimentul religios)¹ și legea morală² sunt înnașcute, fac parte din A.D.N.-ul tuturor oamenilor. Și, deoarece aceste două elemente (credința și conștiința) există în A.D.N.-ul nostru, le purtăm cu noi toată viața. Astfel, fie că vrem, fie că nu, ne influențează pozitiv sau negativ existența pământească. Aceasta înseamnă că, dacă dorim să viețuim ca oameni normali, ar trebui să acceptăm aceste două elemente, să ne „împrietănim” cu ele, să le „ascultăm” glasul! În mod contrar, devenim potrivnicii propriei noastre fiiri, cu tot ceea ce decurge de aici pentru sănătatea noastră

psihosomatică. Cu alte cuvinte, credința noastră în Dumnezeu și ținerea legii morale înnăscute contribuie la sănătatea noastră trupească și sufletească. Este valabil și celălalt aspect: necredința în Dumnezeu și disprețuirea legii morale înnăscute provoacă boli sufletești și trupești.

Pretutindeni există pământ și vă zduh, însă portocalul, ca să rodească, are nevoie de propriul lui pământ și vă zduh. De exemplu, nu poate să rodească pe munți înalți, cu aer purificat. Oricât ar fi de îngrijit în acest loc, se va vesteji, se va usca și nu va rodi portocale, sau, dacă le va produce, vor fi fără gust și stricăcioase.

Și omul, ca să rodească și ca să se definească pe sine, are nevoie de mediul său. De pildă, nu poți să-l „să de ti” într-un alt mediu, care nu i se potrivește, căci oricât s-ar îngriji de sine, oricât ar petrece de bine, nu va rodi. Și, deoarece credința în Dumnezeu și legea morala sunt înnăscute și reprezintă propriul lui A.D.N., atunci fie că vrea, fie că nu, mediul lui firesc, sănătos este cel al credinței și al păzirii legii morale. Orice alt mediu este străin, „sufocant”, făcându-i viața neagră.

Fripturile, carnea, ficățele etc., cu siguranță că sunt o mâncare bună și gustoasă, dar nu pentru măgar, ci pentru om. Odată ce le dai măgarului, îl omori, pentru că el, pentru a viețui, are nevoie de propria mâncare, paie, furaje. Același lucru este valabil și pentru om, pe care, dacă nu-i oferi mâncarea potrivită, îl ucizi. Cu alte cuvinte, când ne ocupăm de „om”, ar trebui să știm bine care este identitatea, firea lui, de ce are nevoie această fire. În sens contrar, dacă îi dăm „rețeta” greșită, hrană nepotrivită, îl ucidem, devenim ucigași de oameni.

---

1. „Nimeni nu se naște rău”, spunea Socrate, înțelegând că omul este bun din fire și nu rău. Pur și simplu „este atras” de rău. „Din fire există înlăuntrul nostru râvna pentru virtuți, dar o direcționăm spre rău”, întărește marele cunoscător al existenței umane, Sfântul Ioan Scărarul (Cuvântul 26, II, 41).

2. În ultimii ani s-a descoperit că la vârsta de șase luni pruncii au deja posibilitatea să deosebească binele de rău. Aceasta înseamnă că omul se naște „tabula rasa”, ci cu o trăsătură a legii morale în firea lui („Supliment Cotidianul”, 23.5.2010)

(Arhim. Vasilios Bacoianis, *Cum să trăiești o viață lungă și binecuvântată*, Editura de Suflet, Editura Tabor, București, 2011, p. 7-11)

